

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Williams

Issabte passat, fidel al costum de veure els recomanables ‘Conciertos de la 2’, em desvetllava tot assistint, a distància, al concert que el venerable i venerat **John Williams** (Nova York, 88 anys), oferia en el prestigiós auditori Musikverein Wien de Viena. Al capdavant de la Filharmònica de Viena, el llegendari compositor de ‘Star Wars’, ‘Las brujas de Eastwick’, ‘Tiburón’, ‘Encuentros en la 3ª fase’, ‘Superman’, ‘Indiana Jones’, ‘E.T.’, ‘Harry Potter’, ‘La lista de Schindler’, ‘Jurassic Park’, emocionava el públic dirigint ‘in person’ a una munió de músics que, seriosos ells i elles, no reprimien somriures de felicitat interpretant aquelles simfonies neo-romàntiques que han sentit al llarg d’aquests anys cinematogràfics. Un públic polimorf en classes socials, multi-ètnic, intergeneracional (els rostres il·luminats de les nenes i els nens, avis i àvies, mares i parets) no dissimulava, ni amagava, per allò de la circumspecció obligada en aquests actes, no es bevia la ‘furtiva lacrima’ que canta Donizetti a ‘L’elisir d’amore’. Inefable. Miracles laics de la música, el llenguatge universal. Posats a somiar, **Puri Terrado**, ¿quan podrem gaudir d’un concert prou magistral? ¿Tot s’acaba, o comença, amb la Julià Carbonell i la Simfònica del Vallès? Voler és poder. ‘That is the question’.